

Sygn. akt I C 405/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca **SSR Lucyna Adamiec**

Protokolant M. Z.

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016r. w Słupsku na rozprawie sprawy

z powództwa **E. S.**

przeciwko **J. Ł.**

o zapłatę

1. powództwo oddała;

2. zasądza od powódki E. S. na rzecz pozwanej J. Ł. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 405/13

UZASADNIENIE

Powódka E. S. domagała się od pozwanej zapłaty kwoty 900 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu za zwrot wydatków związanych z wadliwie wykonaną przez pozwaną protezę.

Pozwana J. Ł. odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie i wywody powódki są bezzasadne, gołosłowne i nie poparte żadnymi dowodami. Pozwana podniosła, że wykonując protezę stomatologiczną na rzecz powódki czyniła to z zachowaniem zasad sztuki lekarskiej i należyłą starannością. Pozwana zawnioskowała przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność, iż wykonała zabiegi stomatologiczne oraz protezę stomatologiczną zgodnie ze sztuką lekarską i z zachowaniem obowiązujących procedur.

Pismem z dnia 20 stycznia 2014 r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 17.100 zł.

W związku z tym została ona wezwana do uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 855 zł.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w S. I Wydział Cywilny zarządził zwrot pozwu w części nieopłaconej.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana prowadzi prywatną praktykę dentystyczną w gabinecie przy ulicy (...) w S. z tego tytułu posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej – Nr polisy L. (...).

/dowód: bezsporne; ubezpieczenie OC – k. 25-26/

W dniach 19 i 21 września 2011 r. pozwana w trakcie wizyt dokonała ekstrakcji zębów 11,12,21 i 22. Strony ustnie ustaliły, że powódka otrzyma nylonową protezę stomatologiczną czterech zębów bez metalowych haków, której koszt wyniesie 900 zł. Pozwana pobrała tzw. wyciski, a następnie w dniu 14 października 2011 r. w Przychodni przy ulicy (...) w S. wykonano przymiarkę woskowego modelu. W dniu 17 listopada 2011 r. powódka otrzymała nylonową protezę wykonaną przez technika P. K..

/dowód: rachunek, zdjęcie protezy – k. 16, zeznania świadka P. K. – k. 66-67/

Z uwagi na wadliwość protezy (brak podniebienia) powódka po telefonicznej rozmowie z pozwaną została skierowana do technika, który trzykrotnie wykonywał korekty protezy.

/dowód: notatki technika – k. 11v, zeznania świadka P. K. – k. 67/

W dniu 30 listopada 2011 r. powódka złożyła pozwanej pisemną reklamację protezy.

/dowód: reklamacja – k. 13/

W okresie od listopada 2011 r. do kwietnia 2012 r. powódka leczyła się w innych gabinetach stomatologicznych, zleciła również wykonanie nowej protezy górnej.

/dowód: dokumentacja medyczna – k. 133-135, rachunek – k. 155, paragony – k. 156-157, karta pacjenta – k. 158/

Powódka pismem z dnia 26 maja 2012 r. wezwała pozwaną do zwrotu wydatków poniesionych na leczenie stomatologiczne wobec niestarannego wykonania protezy przez pozwaną.

/dowód: wezwanie – k. 14/

Wielkość zębów w protezie jest prawidłowa. Proteza nylonowa jest bezzapachowa i bezsmakowa. Nylon jest bardzo dobrym materiałem, nie najtańszym. Pacjent musi wykazać cierpliwość w początkowej fazie korzystania z protezy. Może być tak, że proteza uciska pacjenta i wtedy dokonuje się jej poprawy. Zawsze jest różnica, w tym co zrobi się na podstawie modelu, a potem jak to wygląda u pacjenta.

/dowód: zeznania świadka P. K. – k. 67-68/

Wyrokiem z dnia 23 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Słupsku VI Wydział Karny Odwoławczy uniewinnił J. Ł. od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 192 § 1 k.k. (wykonanie zabiegu leczniczego bez zgody pacjenta). Sąd Okręgowy uznał bowiem, iż pozwana usunęła powódce zęby za jej zgodą, jednak nie wyrażoną na piśmie.

/dowód: wyrok SO z dnia 23.09.2014 r. z uzasadnieniem – k. 232-235/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strony łączyła umowa o dzieło (art. 627 k.c), na mocy której pozwana wykonała górną, ruchomą protezę zębowej na rzecz powódki za wynagrodzeniem 900zł.

Powódka wskazywała, iż proteza była wykonana wadliwie i wskazywała, że odstąpiła od umowy z uwagi na wady i żądała zwrotu równowartości wynagrodzenia zapłaconego za protezę tj.900zł

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż powódka pismem procesowym z dnia 20 stycznia 2014 r. rozszerzyła powództwo o kwotę 17.100 zł. w związku z tym, została wezwana do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w wysokości 855 zł. wobec jej nieuiszczenia Sąd postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. zarządził zwrot pozwu w części

nieopłaconej. Dlatego też, Sąd badając w niniejszej sprawie badał okoliczności dotyczące wykonania przez pozwaną na rzecz powódki nylonowej protezy stomatologicznej.

Bezspornym w sprawie było, że pozwana usunęła powódce cztery górne siekacze: jedyńki i dwójki. Bezspornym było także, że technik dentystyczny P. K. wykonał nylonową protezę stomatologiczną w oparciu o model tzw. wycisk, w której trzykrotnie dokonywał korekty.

Spornym było, czy zasadnym było usunięcie czterech zębów oraz, czy proteza wykonana została wadliwie, a w związku z tym, czy pozwana winna zwrócić powódce koszt jej wykonania, tj. kwotę 900 zł.

Stanowczego podkreślenia wymaga, że w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z obowiązującą procedurą cywilną nie do sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Innymi słowy sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.) – nie może on dopuszczać dowodu z urzędu, który nie był wskazany przez stronę, czy jej pełnomocnika procesowego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 r., wydane w sprawie II CKN 1322/00, opubl. LEX nr 51967, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., wydany w sprawie III CKN 567/98, opubl. LEX nr 52772, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1998 r., wydany w sprawie II UKN 182/98, opubl. OSNP 1999/17/556). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Spostrzeżenie powyższe miało w niniejszej sprawie takie znaczenie, że to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia, iż służy jej względem pozwanej istniejąca i wymagalna wierzycelność, skoro wywodziła z tego korzystne dla siebie skutki prawne, czego – w ocenie Sądu – nie uczyniła.

Powódka twierdziła, że pozwana bezzasadnie usunęła jej cztery zęby, oraz, że proteza nie była możliwa do noszenia, gdyż była źle wykonana – nie miała wykonanego podniebienia, a jej noszenie powodowało ból. Na poparcie swoich twierdzeń przedstawiła dowody w postaci zdjęć protezy, zębów, zdjęć rtg szczęki, dokumentację medyczną, w tym potwierdzającą jej leczenie w innych gabinetach stomatologicznych z uwagi na nieprawidłowe (niedokładne) leczenie w gabinecie pozwanej. Nadto, wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania technika dentystycznego P. K.. Świadek zeznał, że wykonał protezę wskazywaną przez powódkę. Podał, iż materiał nylonowy jest bardzo dobrym materiałem, nie jest on najtańszy. Wielkość zębów w protezie jest prawidłowa. Zeznał, iż proteza nylonowa jest bezzapachowa i bezsmakowa. Pacjent musi wykazać cierpliwość w początkowej fazie korzystania z protezy. Może być tak, że proteza uciska pacjenta i wtedy dokonuje się jej poprawy. Zawsze jest różnica, w tym co zrobi się na podstawie modelu, a potem jak to wygląda u pacjenta. Świadek podał, iż pamięta że dokonywał poprawek w protezie powódki, wskazał jednak, że po pewnym czasie proteza naturalnie osiada i mogą w związku z tym wystąpić małe dolegliwości, które są do usunięcia.

Strona pozwana zaś zawnioskowała dowód z opinii biegłego.

Na podstawie art. 278 k.p.c. sąd powołał dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii stomatologicznej M. H. na okoliczność, czy pozwana wykonała zabiegi usunięcia czterech górnych siekaczy: jedynek i dwójek, w sposób zgody ze sztuką, czy były wskazania do usunięcia tych zębów oraz, czy wykonała protezę stomatologiczną zgodnie ze sztuką lekarską i zachowaniem obowiązujących procedur.

Pismem z dnia 22 października 2015 r. biegły wezwał powódkę do stawienia się w dniu 4 listopada 2015 r. o godz. 12.00 w (...) Centrum Medycznym w B. przy ul. (...) pok. 3 na wykonanie badań. Powódka miała ze sobą zabrać posiadaną dokumentację medyczną. W razie niemożności przyjazdu w wyznaczonym terminie została zobowiązana do telefonicznego kontaktu pod podanym numerem telefonu. Powódka została także pouczona, iż odmowa przyjazdu

będzie równoznaczna z odesłaniem akt do Sądu bez pisemnej opinii z odpowiedziami. Powódka nie stawiała się na badanie i nie poinformowała o tym telefonicznie. W związku z czym biegły odesłał do Sądu akta bez opinii.

Dlatego też, sąd pominął dowód z opinii biegłego w sprawie. Sąd uznał usprawiedliwienie nieobecności powódki za nieprzekonywujące. Z maila wysłanego do biegłego nie wynika, by w jakikolwiek sposób usprawiedliwiła swoją nieobecność. Mail dotyczy bowiem dokumentacji medycznej. Tym samym, powódka zobowiązana do osobistego stawiennictwa na wizycie w B. nie stawiała się, nie informując o tym biegłego ani nie wnosząc o zmianę terminu.

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć – na podstawie dowodów przedstawionych przez powódkę – aby pozwana usunęła zęby bez ważnej przyczyny i bez informowania o tym powódki oraz, by pozwana wykonała wadliwą protezę. Powódka nie wykazała także w żaden sposób, by wizyty u innych stomatologów spowodowane były złym leczeniem powódki przez pozwaną. Twierdzenia powódki w tym zakresie pozostały gołosłowne.

W tym stanie rzeczy, jak wskazano powyżej, powództwo podlegało oddaleniu na mocy art. 6 k.c., o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Powódka przegrała proces w całości i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 § 1 k.p.c.) zobowiązana jest zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Koszty te wyniosły kwotę 197 zł, na co składa się: wynagrodzenie pełnomocnika który jest radcą prawnym w wysokości 180 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł – art. 99 w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 2013 r., poz. 490 z późn. zm.).